

Z Uhlířských Janovic až na Rujánu

Jsou tomu asi tři roky, co jsme se jako domov seniorů zapojili do úžasného projektu „Jedeme v tom společně“ pod záštitou Mgr. Jana Vavříka, který probíhal vždy od začátku měsíce března do konce dubna daného roku.

Myšlenkou projektu bylo propojit co nejvíce klientů z domovů seniorů a sociálních zařízení, kteří by každý den ve stejnou dobu nasedli na rotopedy a motomechy a vyrazili kilometr po kilometru blíž vytyčenému cíli, například Splitu. Zaměstnanci se mezi sebou mohli v danou dobu propojit pomocí Skype a vzájemně své i jiné klienty povzbuzovat, motivovat k dalšímu, někdy ne úplně lehkému šlápnutí do pedálů. Na konci každého dne byly výsledky, kterých ten den konkrétní člověk dosá-

hl, zaznamenávány do tabulky a sčítány – za jednotlivce i organizaci – a na konci projektu došlo na tolik očekávané vyhlášení nejlepšího jezdce či jezdkyne, a také nejlepšího domova. Projektu se účastnilo přes 60 institucí a my jsme každý rok dosáhli skvělého výsledku a honosili jsme se parádním umístěním v první desítce.

Letos se však společný projekt napříč republikou neuskutečnil, proto jsme se rozhodli, že si „vyjedeme“ sami, však jsme se na to těšili od Vánoc. Byť jsou hranice naší republiky zavřené, situace ve světě nelehká, omezení a zákazy číhají na každém kroku, stále se držíme hesla „ve zdravém těle zdravý duch“, a abychom vzniklou situaci přecha-

li co nejlépe a udrželi se v kondici pro dny budoucí, kdy budeme moci přestoupit dveře našeho Domova a vyrazit na dlouhou procházku kolem rybníka až k místnímu koupališti anebo ještě dál, sestavili jsme si vcelku zajímavou trasu, která je protkána mnoha městy a místy, o kterých si průběžně sdělujeme nejruznější informace a často i osobní poznatky.

Startovali jsme v Uhl. Janovicích, pokračovali středem Českého Krumlova a jen taktak minuli řeku Vltavu, jeli jsme přes Vídeň, kde jsme přibrzdili na kávu, až do slovenských Košic, oblohou si to namířili do Krakova na pirogy, do Katovic a polské Vratislavi, abychom si pak udělali delší trasu volnou přírodou, a hned do hlavního města Berlína, odkud už to bylo jen co by kamenem dohodil na Rujánu, kde se podává proslulý rybí hamburger. Zde se zdržíme, budeme vzpomínat na dny strávené kdysi s nejbližšími u Baltského moře, teplé letní večery prosezené v jemném písku na kraji moře, jehož vlny nám olizovaly špičky prstů, a až se dosyta nadýcháme všudypřítomného slaného vzduchu, vydáme se pomalu zase domů.

Za Domov seniorů Uhl. Janovice
Mgr. Veronika Nešporová

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

je to už dlouhé... Ale musíme vydržet. Budme k sobě vřelejší než kdy jindy, netrapme se malichernostmi, obrňme se trpělivostí a najděme si i v této době něco, co nám dělá radost. Co říci víc... Pevné zdraví vám všem.

Kateřina Kyjonková

Pro obce Církvice, Čestín, Kácov, Košice, Leděčko, Nepoměřice, Onomyšl, Petrovice II, Podveky, Rašovice, Rataje n. S., Samopše, Skvrňov, Soběšín, Staňkovice, Sudějov, Uhlířské Janovice, Úžice, Vavřinec, Zbizuby

Eduzměna zřídila Fond pro Kutnohorsko

Tisková zpráva

Praha, 15. dubna 2020

Eduzměna zřídila Fond pro Kutnohorsko – pomůže dětem i školám řešit domácí výuku v obtížné situaci

Nadační fond Eduzměna, který na Kutnohorsku spustil projekt s cílem zlepšit místní vzdělávání, zřídil Fond pro Kutnohorsko na pomoc dětem, jejich rodičům i školám v případě, že se po zavedení distanční výuky spojené s aktuální koronavirovou krizí dostali do obtížné situace. Počáteční vklad do fondu ve výši 2 milionů korun věnovaly dvě ze zakládajících nadací NF Eduzměna: Nadační fond Avast a Nadace České Spořitelny do něj přispěly jedním milionem korun.

Žádat o příspěvky z fondu mohou mateřské, základní a střední školy, dětské domovy, neziskové organizace působící v oblasti vzdělávání či pracující s ohroženými dětmi a jejich rodinami, MAS Kutnohorsko a zřizovatelé škol v obci s rozšířenou působností (ORP) Kutná Hora. Organizace mohou žádat o příspěvky do výše 50 000 Kč, které využijí na technologické vybavení žáků, podporu komunikace mezi učiteli a žáky či na zajištění vzdálené výuky pro ohrožené skupiny dětí tak, aby se mohly vzdělávat stejně jako jejich vrstevníci. Lze požadovat i vyšší částku, takové případy je ale třeba konzultovat s koordinátorem výzvy.

„Vizi Eduzměny je zajistit rovné šance ve vzdělávání pro všechny děti bez ohledu na jejich rodinné zázemí. Právě současná krizová situace, kdy jsou žáci při učení odkázáni na pomoc rodičů a moderních technologií, nahraává dalšímu znevýhodnění dětí z ohrožených skupin, jako jsou děti ze sociálně znevýhodněného prostředí, děti se speciálními vzdělávacími potřebami, v náhradní rodinné péči či děti cizinců. Právě je chceme z Fondu pro Kutnohorsko podpořit především,“ říká Zdeněk Slejška, ředitel Nadačního fondu Eduzměna, a dodává: *„Z fondu nicméně rádi poskytneme prostředky pro jakékoliv další aktivity, které pomohou nastalou situaci ve vzdělávání řešit a které mají potenciál usnadnit výuku dětí.“*

Peníze z fondu tak půjdou například na vybavení pro žáky, jako jsou notebooky, internetové připojení a jeho instalace, neomezené tarify pro učitele, kteří mnohdy s dětmi a jejich rodinami komunikují ze svých soukromých telefonů, zajištění tlumočnicků pro žáky-cizince, terénní podporu pro žáky a jejich rodiny či pomoc při doučování, zajištění učebních pomůcek a poskytnutí konzultací. O podporu lze žádat až do 30. června 2020.

„Rádi bychom podpořili co nejvíce dětí na Kutnohorsku tak, aby byla jejich distanční

výuka nejen možná, ale i smysluplná. Současně v této situaci vnímáme příležitost oslovit další potenciální partnery, proto Nadační fond Eduzměna uvítá dary od dalších firem, organizací a filantropů z Kutnohorska,“ říká Kamila Drtilová, regionální manažerka Eduzměny pro Kutnohorsko a zároveň manažerka a koordinátorka MAP Kutnohorsko.

Podrobnější informace o Fondu pro Kutnohorsko včetně odkazu na výzvu a formulář pro podání žádosti naleznete na www.eduzmena.cz/fond-pro-kutnohorsko/.

Eduzměna na Kutnohorsku pomáhá již nyní - například věnovala počítače s internetovým připojením do ZŠ Kamenná stezka v Kutné Hoře a další brzy dodá i do jiných škol na Kutnohorsku. Vybavení poskytuje ve spolupráci s projektem Učíme online a dobrovolníky z Česko Digital. Zjišťuje také od rodičů, učitelů i ředitelů, co by jim v současné situaci nejvíce pomohlo a reaguje na to - připravila například tipy pro rodiče, jak se k distanční výuce postavit. Propojuje učitele a ředitele škol v regionu, aby mohli sdílet poznatky z praxe a vzájemně si radit. Školám pak pomáhá s nastavením platformy pro online výuku a poskytuje jim metodickou podporu.

www.eduzmena.cz
www.eduzmena.cz/fond-pro-kutnohorsko/

Z historie kováren v obcích

Košice

První písemná zmínka o Košicích je z roku 1287.

První známý kovář v Košicích je Matěj Kuchař, nar. 1810, který byl nájemcem panské kovárny. V průběhu 19. století záznamy o kovárně v obci nejsou. Až 28. 4. 1889 obecní zastupitelstvo rozhodlo o potřebě mít vlastní kovárnu (obecní). Ta se ještě v průběhu tohoto roku postavila na obecním pozemku nákladem 668 zlatých a 60 krejcarů. V roce 1890 rozhodlo zastupitelstvo o přijetí obecního kováře ze tří žádostí. Byl vybrán kovář František Král z kovářského rodu z Losin.

V roce 1899 provedla obec vyúčtování provozu obecní kovárny: Za pronájem kovárny č. p. 16 bylo stanoveno 30 zlatých. Vydaní byla tato: Z užívání plochy mimo obecního pozemku 25 zlatých, domovní daň 5 zlatých a 24 kr., pojistné proti ohni 3 zlaté a 72 kr., kominík 16 kr., oprava

kovárny 49 zlatých. Ztráta z kovárny za rok 1899 byla 53 zlatých a 52 kr.

Rodina Králova provozovala kovárnu v č. p. 16, původně obecní, později vlastní, do poloviny 50. let, kdy bylo její provozování úředně zrušeno, a v dalších letech byl celý objekt zbořen.

Poblíž obecní kovárny, jak bylo zvykem, postupně fungovala stará hospoda v č. p. 7, později hospoda v č. p. 47 u Hanušů a v č. p. 19 u Šaurů.

Z kroniky: Na nově postavenou školu v Košicích bylo 4. 7. 1915 usneseno zakoupit nové hodiny od pana Adamce z Časlavi za cenu 700 korun. Hodiny na škole jsou dodnes.

Opatovice II

První písemná zmínka o Opatovicích je z roku 1417.

Kovárna v Opatovicích vznikla na počátku 20. let. Kolem roku 1895 rodina Slavičkova zakoupi-

la v obci stavení č. 5. Josef Slaviček (nar. 1893) před I. světovou válkou se učil kovářem ve Staňkovicích u p. Pavla a později ve Starém Kolíně. V průběhu války byl odveden na frontu. Po návratu z války do Opatovic začal upravovat hospodářství a rozhodl se pro stavbu vlastní kovárny u č. 5. Kovářskou a podkovářskou živnost začal provozovat v roce 1923. Ke konci II. světové války byl s celou rodinou uvězněn v Terezíně za to, že schovával svého bratra a dva ruské zajatce. Po osvobození Terezína se vrátil domů a soukromničil do r. 1957, kdy bylo v Opatovicích založeno družstvo. Ještě potom příležitostně prováděl kovářské práce pro soukromníky a družstvo. Zemřel v roce 1979.

I v Opatovicích byla nedaleko kovárny pod silnicí hospoda Františka Volka.

Ze vzpomínek vnuka Josefa Slavička

Jaroslav Urban

Kovárna J. Slavička v Opatovicích II

„Je sechs hodin...“

Tato slova pronesl hlasatel Zdeněk Mančal 5. května 1945 v rozhlasovém vysílání. Bylo to heslo, na které Češi dlouhých šest let okupace čekali. Touto větou bylo odstartováno národní povstání proti německým okupantům.

Válka trvala příliš dlouho a německá armáda již řadu měsíců sklízela jednu porážku za druhou. Pod tlakem spojeneckých vojsk musela ustupovat jak na západě, tak na východě. Kapitulace hitlerovského Německa byla jen otázkou času a Němci si tuto skutečnost stále více uvědomovali. S Protektorátem však měli zcela jiné plány. Protektorát Čechy a Morava se měl stát velkou pevností, ve které se měli bránit především Rudé armádě. I přes blížící se konec války Němci nepolevovali ve své brutalitě, ba naopak. Ještě na konci dubna se v pankrácké věznici popravovalo a čeští vlastenci umírali i v centrále gestapa v Petškově paláci.

Napětí v Protektorátě stále houstlo zvláště poté, co Hitler 30. dubna 1945 spáchal ve svém bunkru sebevraždu. Již prvního května se objevuje první ohnisko ozbrojeného odporu proti okupantům. Byl jím Přerov, kde poprvé vystoupil Revoluční národní výbor a vyzval obyvatele k aktivnímu odporu a obsazení klíčových budov a úřadů. V případě Přerova se projevila zásadní nejednota uvnitř německé armády, zatímco jedna část důstojníků a velitelů byla odhodlána k tvrdému potlačení jakéhokoliv odporu, další část byla ochotná se bez boje vzdát. Zastáncem tvrdých represí se stal velitel Schörner, který vyzýval k tvrdé decimaci povstalců. Byť bylo povstání v Přerově potlačeno, trvalo jen něko-

lik hodin, než se objevila další ohniska odporu.

Praha povstala 5. května. Povstání zde, stejně jako i v jiných městech, se potýkalo s akutním nedostatkem zbraní a munice. Představitelé odboje marně žádali Londýn o zaslání a shození zbraní na území Protektorátu, a tak si museli poradit především s tím, co se podařilo ukořistit okupantům nebo ve zbrojovkách. V bojující Praze byly strhávány a zamalovávány německé nápisy a demonstrativně byly ničeny busty vůdce. V prvních hodinách pražského povstání se sváděly tvrdé boje především o budovu rozhlasu, neboť ten se stal velice účinným

komunikačním prostředkem pro řízení odporu. V následujících hodinách začaly v ulicích metropole, dle výzvy České národní rady, vznikat barikády. Odhaduje se, že jich v Praze vyrostlo na 1600 a staly se účinnou obranou před německými tanky. Zpočátku se nacisté nehodlali Prahu vzdát a plánovali i její vybombardování. Ku Praze také směřovaly jednotky z okolních posádek, které měly odpor zlomit. Praha byla pro nacisty klíčovým dopravním uzlem, přes který se měli urychleně dostat na západ do amerického zajetí.

Velitelé si jasně uvědomovali, že vzhledem ke zvěrstvům, kterých se nacisté při ústupu dopustili na území SSSR, s nimi Rudá armáda nehodlala jednat v rukavičkách.

Aby se nacistické jednotky dostaly z Prahy, neštítily se hnát před tanky ženy a děti jako živé štíty. Obránci tak byli nuceni demonstrovat barikády, aby zabránili dalšímu krveprolití. 6. května do boje zasáhla armáda generála Vlasova,

která dosud bojovala na straně Německa a v samotném závěru války nabídla pomoc bojující Praze, aby si „vylepšila“ morální kredit. Byť Česká národní rada nebyla z aktivit Vlasovců nadšená, jejich pomoc vnímali pražští obránci kladně. Následující den se vlasovci začali přesouvat z Prahy na západ k Američanům. O několik dní později byli vlasovci odzbrojeni a předáni sovětům.

Mimo pomoci vlasovců se pražským obráncům dostalo i hojné pomoci z venkova odkud přicházela celá řada dobrovolnických jednotek.

Nacisté ve snaze se co nejrychleji dostat z Prahy na západ se uchýlovali k masakrům civilního obyvatelstva a do zajetí brali tisíce rukojmích.

Česká národní rada se snažila vést s nacisty jednání o kapitulaci. Českou stranu zastupoval především generál Kutlvašr, který byl hrubě nespokojen s dosavadním porušováním dohod ze strany nacistů. 8. května v 16 hodin nacisté s konečnou platností v Praze kapitulovali, odevzdali zbraně a propustili rukojmí. Následně jim byl umožněn odchod z metropole.

9. května dorazila do již osvobozené Prahy Rudá armáda a její příslušníci byli oprávněně vítáni jako hrdinové. Čeští vlastenci si moc dobře uvědomovali, že Rudá armáda nesla neuvěřitelné materiální škody a lidské oběti a měla obrovský podíl na porážce nacizmu.

Válka sice oficiálně v tuto chvíli skončila, avšak její dozvuky přetrvávaly ještě mnoho měsíců. Euforie ze znovu nabyté svobody byla nepředstavitelná, avšak začala se psát ještě poslední kapitola oněch válečných let. Obnovená republika

začala řešit otázku odsunu Němců a na řadu také přišlo potrestání válečných zločinců a kolaborantů. Československo, stejně jako ostatní okupované státy, mělo Němcům předložit konečný účet za léta útla-ku, strachu a ponižování.

Na závěr bych rád ještě zmínil, průběh květnových událostí v našem městě.

I zde byly od 5. května strhávány symboly okupační moci. 5. května byla na četnické stanici vyvěšena čs. vlajka a revoluční okresní národní výbor se chopil moci ve městě. V čele místního vojenského velitelství stanul Josef Tvrdík.

Následně byli zajištěni němečtí vojáci i civilisté. Večer téhož dne žádali Jindice o pomoc při obraně před německou vojenskou kolonou.

Došlo zde k přestřelce, při níž, byl zabit Jaroslav Košvanec. Další obětí byl Vladimír Ptáček, který padl tentýž den u Sázavy.

Následující den dorazila do města německá trestná výprava. Obsadila náměstí a nad městem vyhlásila stanné právo. Josef Tvrdík převzal za revoluční dění ve městě veškerou osobní odpovědnost a vedl s nacisty vyjednávání. Díky jeho odvaze a statečnosti bylo naše město uchráněno krveprolití a vypálení.

7. května trestná výprava Janovice opustila, ale vzala s sebou asi 12 občanů jako rukojmí. Následující den se naštěstí všichni vrátili v pořádku domů.

Až si budeme 8. května připomínat 75 let od konce druhé světové války, věnujme prosím naši tichou vzpomínku všem, kteří bojovali a často i umírali za svobodu a samostatnost naší země a národa. Bez jejich statečnosti, odhodlání a odvahy přinášet oběti bychom tu možná dnes nebyli.

Jakub Michálek

Historie kováren a kovářů v katastru obce Staňkovice

Staňkovice

R. 1793 a r. 1811 – zmínky v matrice o kováři Svastovi.

R. 1848 – Václav Žvást, domkář a kovářský tovaryš ze Staňkovic č. 25, syn Václava Žvásty se oženil s Marií Jelínkovou, dcerou kováře Václava Jelínka a Alžběty Pivoňkové ze Smilovic č. 3.

R. 1874, 17. 11. svatba Josefa Pivoňky, kováře ze Staňkovic – syn Josefa Pivoňky z Ledečka a Marie Žvástové, dcery kováře Václava Žvásty a Marie Jelínkové ze Smilovic č. 3.

Kovárna ve Staňkovicích č. p. 25, poslední kovář Bohumil Pivoňka, syn Josefa a Marie Pivoňkové (roz. Žvástové), zemřel v roce 1959, kovárna byla v provozu do sloučení družstev (Nová Ves, Staňkovice, Smilovice) v roce 1960. Pokračování kovářské činnosti v dílně družstva Kotků, prováděl kovářské práce pan Jiří Slavíček.

Chlum

Kovárna Chlum č. p. 18, 24. 2. 1923 svatba kováře Václava Provazníka a Růženy Vyhánkové, po vyhoření kovárny ve Smilovicích (1922 – 23, viz níže) převzala tato kovárna kovářské práce pro obec Smilovice, Chlum do přistěhování kováře Zouhara do Smilovic (viz níže).

Smilovice

R. 1787 – Smilovice č. 3, kovář Matěj Jelínek, u něj Václav Jelínek jako tovaryš.

Následně po vyhoření této kovárny, která stála na návsi ve Smilovicích a vyhořela asi

v r. 1923, kdy byla ukončena kovářská činnost ve Smilovicích a kovářské práce provozovala kovárna na Chlumě cca do roku 1935.

R. 1935 se přistěhoval kovář Cyril Zouhar do Smilovic č. 31, modernizoval kovárnu s názvem „Kovář zkušený podkovář“, v r. 1960 – 1963 vychoval si jednoho učně Jar. Chybu, Smilovice č. 27. A v této době byl zakoupen již družstvem nový buchar. Krátce po vojenské službě v roce 1970 nastoupil do kovárny ve Smilovicích kovář Jaroslav Chyba ze Smilovic č. 27, jeho učeň, a kovárna ve Smilovicích byla v provozu cca do roku 1972 do odchodu Cyrila Zouhara do důchodu. Kovář Jaroslav Chyba, který byl posledním vyučeným kovářem v obci a prováděl svoje řemeslo, přešel pracovat do kovárny ve Staňkovicích „U Kotků“ a po zrušení této kovárny do kovárny v Karlovicích ZAS Úžice.

Nová Ves, Ostašov

V těchto osadách nebyla žádná kovárna, hospodáři využívali kovárny ve Staňkovicích, na Chlumě a ve Chmelišti.

Před zakládáním jednotných zemědělských družstev v letech okolo r. 1958 byly pozemky obdělávány asi 50 páry koňských potahů, o které se starali jmenovaní kováři v těchto výše uvedených kovárnách. Jednalo se hlavně o kování koní, kování želek, zubů bran a údržbu ostatních zemědělských nástrojů.

Jaroslav Urban ze Smilovic

I v nejtěžších chvílích jsme tu pro vás.

POHŘEBNÍ SLUŽBA KAMENICTVÍ

- Bohaté zkušenosti v pohřebnictví a hrobnictví • kompletní zajištění pohřbu po celé ČR, civilní, církevní i z domu smutku • převozy do i ze zahraničí • nová obřadní síň v Sázavě • vzorková prodejna hrobů a hřbitovních doplňků v Uhlířských Janovicích • veškeré kamenické a hrobnické práce
- kopání hrobů • otevření hrobky • oprava hrobů a hrobek • výstavba nových hrobek • exhumace • ukládání urn
- vsypy a rozptyly • zhotovení fotografií na hrob • prodej obalů na urny • prodej váz a svítilen • památeční sklo

nonstop převoz zemřelých
tel.: 773 315 008

PROVOZNÍ DOBA
PONDĚLÍ AŽ PÁTEK
9.00 - 15.30 hod.

Sázava
Sklářská 269
285 06 Sázava
(proti Tescu)

603 895 250
www.pohrbyaszava.cz

Uhl. Janovice
Jungmanova ul.,
285 04 Uhl. Janovice
(proti hřbitovu)

Lesy Švarc

PALIVOVÉ DŘEVO

Dřevosklad Radlice u Barchovic

Prodej a výroba štípaného palivového dřeva

- ✓ Dřevo jehličnaté – smrk, borovice
- ✓ Dřevo listnaté tvrdé – buk, dub, jasan, habr
- ✓ Dřevo listnaté polotvrdé – bříza
- ✓ Dřevo listnaté měkké – olše, lípa, topol

Ceny od 740,- Kč za prms (vč. DPH)
Objednané dřevo dovezeme až k Vám domů.

Objednávky a informace ☎ **727 830 485**

www.lesysvarc.cz

Uhlířské Janovice

Hasičská 521, budova úřadu práce

Provozní doba: po – pá 8:30 – 15:30

Tel.: 326 722 945, nonstop převoz zesnulých 602 123 503

Web: www.pohrbyjerabek.cz, email: pohrbyuhljan@seznam.cz

- důstojné smuteční rozloučení v obřadních síních, kostelích, z domu smutku po celé ČR,
- rozloučení v rodinném kruhu v pietní místnosti pro max 8 osob,
- kremaci i uložení do hrobu nebo hrobky,
- hudbu reprodukovanou i živou (kvartet nebo kapelu),
- 21 druhů rakví v hodnotách od 3.425,- do 39.100,-,
- řečníka pro občanské i kněze pro církevní rozloučení,
- zajistíme autobus pro smuteční hosty, kvalitní květinovou vazbu,
- výkop hrobu i otevření hrobek, rozptýl popela na rozptylových loučkách,
- kamenické práce, zhotovení nápisových desek a pomníků, prodej hřbitovních doplňků,
- v nutných případech (např. imobilita) sjednáme pohřeb u Vás,
- pomoc při vyřizování úmrtního listu a podobně,
- **možnost platby kartou Visa, Visa electron, MasterCard, Maestro, JCB a Diners Club.**

VFELECTRIC
SPECIALISTA ELEKTRO

NOVÝ E-SHOP V PROVOZU!!!
www.vfelectric.cz

DOMÁCÍ PEKÁRNA

VÁHA CHLEBA
750 - 1250 g
BEZLEPKOVÉ PEČENÍ

DISPLAY

PROGRAM
MARMELÁDA

BRAVO

-25%

~~2.499,-~~
1.890,-

SLEVA 609,-

STOLNÍ GRIL

ELEKTRICKÝ
1000 W

GRILOVÁNÍ BEZ TUKU

GRILOVACÍ ROŠT
30X28 CM

-45%

~~1.999,-~~
899,-

SLEVA 1.100,-

Dělání, dělání všechny smutky zahání

Velikonoční truhlík od Kateřiny Matouškové z IX. B

Šitá slepička od Adély Růžkové z IX. C

Jak již název napovídá, tak se ve stejném duchu neslo velikonoční tvoření žáků 9. ročníku na ZŠ Uhlířské Janovice.

Cílem bylo něco s velikonoční tematikou vytvořit a někomu tím udělat radost. Proces tvorby měli žáci různými formami zdokumentovat a na závěr také zhodnotit. Musím říci, že mě velice mile překvapili nejen svou nápaditostí, ale i kvalitou zpracování. Peklo se, stříhalo, šilo, pletlo, zdobilo... Někdo si vybral popis pracovního postupu, jiní se pustili do natáčení videa, nebo do psaní úvahy. Vyzdvihnout bych chtěla zejména 2 originální karetní hry. Jedna je z dílny Ivana Dobréva a druhá je obdobou karetní hry Prší a její autorkou je Bára Horynová. Na nejlepší velikonoční projekty i s návody se můžete podívat na stránkách školy www.zsuj.cz. Nechte se inspirovat pro příští rok, který snad již proběhne v tradiční podobě.

Mgr. Petra Procházková

Zamyšlení nad současnou situací

Byl běžný prosincový den a všichni si mysleli, že je všechno tak, jak má.

Ovšem tomu tak nebylo a v Číně se objevil záhadný koronavirus. A co to vlastně je? Koronavirus je podobný chřipce, ale roznáší se mnohem rychleji a u někoho může mít i horší průběh. V Číně začínalo umírat několik desítek lidí a několik tisíc bylo nakažených. Čína tvrdila, že se nemáme čeho bát a že je to místní chřipka. Trvalo celé dva týdny, než Čína přiznala, že je to celé mnohem vážnější, než se zdálo být. Mezitím ale probíhalo několik letů z Číny do celé Evropy. Nejvíce postižena byla v Evropě Itálie, ale byl tu problém, protože tou dobou tam bylo mnoho turistů z různých zemí světa na dovolené. Koronavirus procházel celým světem a dostal se i do Česka. Vláda navrhla několik různých opatření,

aby předešla tomu nejhoršímu. Zavřeli hranice, školy, velké firmy a obchody, zakázali lety, zrušili veřejné akce, nakázali nošení roušek a byl zaveden nouzový stav. Co to pro nás znamenalo? Pro Českou republiku nouzový stav představoval to, že občané musí dodržovat určitá pravidla. Nesmí chodit ven ve skupinách, musí celkově omezit pohyb venku a obyvatelé musí chodit ven jen s rouškou.

A co tedy můžeme v této situaci dělat? Jelikož se toho hodně zakázalo, jsou povoleny jen určité aktivity. Můžeme chodit na procházky do lesa, můžeme si na zahradě něco zahrát nebo sportovat, můžeme doma uklidit, můžeme něco uvařit, napéct a udělat tím radost nejen sobě ale i svým blízkým, nebo si opéct burty, grilovat a užívat si rodinu. Jde o to, že když něco budeme dělat, bude nám lépe a nebudeme tolik myslet

na to zlé. Práce nás zabaví, uklidní a přivede nás na jiné myšlenky.

Takže musíme při karanténě dělat všechny tyhle věci? Jistě že ne, každý na to má jiný názor, někdo rád sportuje a někdo zase leží polovinu dne v posteli, je na každém z nás, jak bude karanténu prožívat. Každý má rád něco jiného a baví ho něco jiného. Ale musíme najít něco, co nás bude v této situaci bavit a alespoň nějak uklidňovat, protože to není lehká situace. Ale i tyto věci mají své nevýhody a pravidla, když jdete na veřejné místo, musíte mít roušku nebo šátek. Musíte brát ohled na ostatní lidi, ne jen na sebe, protože zdraví je nejdůležitější věcí, kterou máme. Venku se snažíme s nikým nenavazovat kontakt, při nákupu máme rukavice, myjeme si ruce.

Ovšem jsou tu i lidé, kteří opatření nedodržují a nerespektují. Chodí ve skupinkách ven, nenosí roušky, a proto policisté těmto lidem začali dávat vysoké pokuty. Proč? Protože když lidé nebudou opatření dodržovat, koronavirus se tu bude šířit ještě rychleji a bude větší počet nakažených. Já si myslím, že vláda udělala všechno, co mohla.

Každý člověk má na situaci a opatření jiný názor, hlavní je, abychom se vzájemně respektovali a dělali něco, co nás v tuto chvíli bude naplňovat nejvíce. Můj názor na věc je takový, že když budeme dodržovat všechna opatření, budeme jako stát držet pospolu a nějak se zabavíme, skončí to rychleji, než když budeme dělat přesný opak. Musíme doufat, že se situace zlepší a my se co nejdříve vrátíme ke svým běžným životům. Je teď na každém, jak se k tomu postaví.

Klára Brožková, IX. A

Zprávičky vodníčka Vavřinečka

Moji milí,

posílám vám pozdravy. Bohužel ne z mého milovaného Vavřineckého rybníka, ale stále ještě z Itálie. Asi si tady ještě chvíli pobudu. I přesto moc dobře vím, jak to v mateřské škole ve Vavřinci vypadá. Tiše, klidně a smutně. Děti jsou doma a moc doufám, že si tyto prodloužené jarní prázdniny užívá-

jí beze strachu a naopak v radosti. Poslal jsem jim velikonoční pozdravy, které paní ředitelka a učitelka rozvezly všem dětem ze školky až k nim domů. Tak snad si děti tuto malou velikonoční koledu užily. Přeji všem klidné dny a těším se snad brzy na viděnou v naší školce.

Váš vodníček Vavřineček

Dusíš, dusím, dusíme

Ještě před několika týdny by si asi málokdo dokázal představit, jak bude vypadat život letos na jaře. Kvůli celosvětové pandemii koronaviru si lidé v Česku museli rychle zvyknout na nošení roušek a respirátorů. Když chodím po Uhlířských Janovicích, říkám si, že respirátor by se tady hodil každou zimu...

Nemluvím teď ale o epidemii nebezpečného viru. Mám na mysli dým, který vychází z komínů místních obyvatel pravidelně od podzimu až do jarních dnů. Stačí jet v tomto období z práce, například z Kolína nebo z Kutné Hory, a je vidět, jak se Uhlířské Janovice doslova topí v oblacích, které stoupají z komínů. A proč je to vůbec problém? V dýmu jsou totiž prachové částice, které se usazují v nosní sliznici, nebo se v horších případech dostávají až do dýchacích cest, průdušek a plic a mohou způsobit cévní a respirační onemocnění, včetně rakoviny. „*Rakovina plic u nás patří k nejobvyklejším příčinám úmrtí u mužů a od roku 2009 i u žen,*“ říká například Magdaléna

Poppová z oddělení demografické statistiky Českého statistického úřadu.

Světová zdravotnická organizace navíc považuje zplodiny v ovzduší za karcinogen, který je horší než pasivní kouření. Nejohroženější skupinou jsou pak děti, těhotné ženy a lidé s plicním onemocněním.

Abych se vrátil k již zmíněným rouškám, které si Češi tak rychle zvykli nosit. Pokud mám obyčejnou, doma vyrobenou roušku na sobě já, chráněn příliš nejsem. V bezpečí je ale mé okolí, a pokud roušku nosí všichni, společnost se chrání sama navzájem. Pokud do kotle házím věci, které tam nepatří (například plasty a věci, co se nevejdou do koše) nebo špatně zatápím (třeba mokřým dřevem) mě osobně to příliš neohrožuje. Ostatní ale ano. Jedním ze sloganů současné krize se stalo: Moje rouška chrání tebe, tvoje rouška chrání mě. Vzpomeňme si na toto příští rok, jen s upravenou verzí: Moje topení chrání tebe, tvoje topení chrání mě.

Jiří Vokřál ml.

Dne 18. dubna 2020 uplynuly smutné 3 roky od nečekaného skonu naší milované maminky, babičky a prababičky

Lidie Vodičkové z Bláta.

Kdo jste ji znal a měl ji rád, uctěte její památku tichou vzpomínkou spolu s námi.

S obrovskou bolestí v srdci stále vzpomíná celá rodina.

Nikdy nezapomeneme, jsi stále s námi.

Dne 27. května 2020 by se dožila sta let paní **Anna Moravcová**, učitelka mateřské školky v Uhl. Janovicích.

S láskou a úctou vzpomínají dcery Dagmar, Eva, zeťové a vnoučata s rodinami. Za tichou vzpomínku všem děkujeme.

Dne 30. května uplyne dlouhých 40 let ode dne, kdy nás opustila naše milovaná maminka, paní **Marie Moravová**.

Kdo jste ji znal a měl ji rád, vzpomeňte s námi.

S láskou vzpomínají dcery a snacha s rodinami.

Zdarma otiskneme oznámení Vašich životních výročí a vzpomínek na blízké. Příspěvky můžete odevzdávat v Kulturním informačním centru v Uhlířských Janovicích nebo naskenované posílat přímo na redakční email: redakce.mikroregion@gmail.com.

Co nového v knihovně?

Městská knihovna Uhl. Janovice je sice v této době z rozhodnutí vlády zavřená, ale knižní fond stále obnovuje, tak můžete přemýšlet, co si půjčíte, až se dveře knihovny zase otevrou.

Tara Westover - Vzdělaná. Pravdivý příběh

Tara Westoverová poprvé vkročila do školní třídy, když jí bylo 17. K lékaři šla poprvé ještě o několik let později. Vyrůstala na samotě v idažských horách, v mormonské rodině survivalistů a náboženských fanatiků – psychicky nemocný otec se připravoval na konec světa, hromadil zásoby a nedůvěřoval státním institucím a vládě, matka se živila jako bylinkářka, léčitelka a asistentka při domácích porodech.

Tara pracovala s otcem na šrotišti a pomáhala matce vyrábět tinktury. Starší bratr ji týral.

Postupně dospěla k rozhodnutí, že jedinou možností je vzbouřit se a odejít z domova.

Sama se připravila na přijímací zkoušky a byla přijata na Univerzitu Brigham Younga. Poté studovala na Harvardu a v Cambridgi, kde získala doktorát. Cesta ke vzdělání ovšem znamenala rozkol s rodiči a sourozenci. Tara zjistila, že vzdělání má osvobozující moc, ale zároveň poznala, jak vysokou cenu je za něj nucena zaplatit.

Alena Mornštajnová - Tiché roky

Bohdana je uzavřená dívka žijící jen s mrzoutským otcem a dobrosrdečnou, leč poddajnou Bě-

lou. Trápí ji napětí v domě a tajemství, které jí nepřestává vrtat hlavou: Proč ji těžce nemocná babička při poslední návštěvě v léčebně oslovila „Blanko“?

Vedle toho se odvíjí příběh Svatopluka Žáka, oddaného komunisty, který celý svůj život zasvětil budování socialismu, lásce ke své ženě a dceři, jejíž budoucnost měla být stejně zářivá jako hvězda na rudém praporu. Ale jak se říká: Chcete-li Boha rozesmát, povězte mu o svých plánech. A tak se v jednom okamžiku oba příběhy slíjí do jednoho a ukáže se, že nic není takové, jak se doposud zdálo, a už vůbec ne takové, jaké by to být mělo.

Kateřina Kubátová

-martinus.cz-

Kam s vaším odpadem

ODKLÁDEJTE VÁŠ ODPAD DO SPRÁVNÉ NÁDOBY. UMOŽNÍTE TÍM JEHO RECYKLACI NEBO ALESPŮN BEZPEČNÉ ZNEŠKODNĚNÍ.
PODÍVEJTE SE NA PŘÍKLADY PRO NEJBĚŽNĚJŠÍ ODPADY Z DOMÁCNOSTI.

DO KONTEJNERŮ NA TRÍDĚNÝ ODPAD

DO SPECIÁLNÍCH NÁDOB, V RÁMCÍ MOBILNÍHO SBĚRU NEBO NA SBĚRNÝ DVŮR

OBJEMNÝ ODPAD, NEBEZPEČNÝ ODPAD A VYSLOUŽILÉ ELEKTROSPOTŘEBIČE NEDÁVEJTE PROSÍM DO POPELNIC ANI KE KONTEJNERŮM NA TRÍDĚNÍ! TYTO ODPADY MŮŽETE ODEVZDAT V RÁMCÍ MOBILNÍHO SVOZU ODPADU VE VAŠÍ OBCI ČI MĚSTĚ NEBO NA SBĚRNÝ DVŮR NEBO DO SPECIÁLNÍCH NÁDOB K TOMU URČENÝCH.

Řádková inzerce

Koupím JAWA, ČZ: moped, skútr, motocykl s doklady i bez. Možno i samostatné díly a vraky. Tel.: 777 58 92 58

Aktuální informace a pozvánky můžete sledovat i na našem facebookovém profilu: www.facebook.com/mikroregion.

Máte na srdci něco zajímavého o vaší obci a chtěli byste to sdělit spoluobčanům? Pořádáte besedu, výstavu, koncert či kurz a chtěli byste otisknout pozvánku? Chcete popřát mnoho zdraví svým blízkým nebo uctít výročí těch, kteří tu již s námi nejsou? Neváhejte nás kontaktovat: redakce.mikroregion@gmail.com
Děkujeme za Váš zájem.

Prosíme zasilatele příspěvků, aby ke svým článkům připojovali jména autorů textu a fotografií, případně i popisky k fotografiím. Děkujeme.

Za věcnou správnost textů odpovídají jejich autoři.
Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady.
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu či neotisknutí přijatých textů.

Tiráž

MIKROREGION UHLÍŘSKOJANOVICKA A STŘEDNÍHO POSÁZAVÍ

Vydává

město Uhlířské Janovice

Adresa:

Václavské nám. 6
285 04 Uhlířské Janovice

Šéfredaktorka

Bc. Kateřina Kyjonková
Tel.: 774 851 838
E-mail: redakce.mikroregion@gmail.com

Grafická úprava

Ondřej Kyjonka

Autor hlavičky novin

Bc. Karel Ondra

Redakční rada

Petr Barták (předseda)
Mgr. Soňa Křenová
Ing. Luboš Kubát
Bc. Kateřina Kyjonková
Jana Semerádová
Miroslava Sýkorová

Tisk

LABEL, spol. s r. o.
Česká 1
284 01 Kutná Hora
www.label.cz

Náklad: 2230 ks

Četnost: 12 čísel za rok

Uzávěrka příspěvků do příštího čísla
15. 5. 2020

Předpokládané vydání novin
30. 5. 2020

MK ČR E 18157

KOLACALEK.cz

VŠE PRO CYKLISTIKU — KOLA | DOPLŇKY | OBLEČENÍ | OBUV | SERVIS

**TURBO
ELEKTROKOLA**

SPECIALIZED

**APACHE
ELEKTROKOLA**

UHLÍŘSKÉ JANOVICE 777 022 470
www.kolacalek.cz kolacalek.cz

š 185 mm v 275 mm 3000 Kč	š 185 mm v 135,5mm 1500 Kč
š 90,5 mm v 135,5 mm 750 Kč	V našich novinách otiskneme Vaši reklamu či inzerci. Otiskujeme pouze hotovou inzerci v uve- dených rozměrech. V případě Vašeho zájmu kontaktujte, prosim, redakci,

Dacia Duster

Kamerový systém Multiview
Systém sledování mrtvého úhlu
Automatická klimatizace

již od 269 900 Kč
www.dacia.cz

3 Záruka
roky
nebo 100 000 km*